

have nogen Betydning, og naar man i 1912—13 fandt sig foranlediget til at rette en Forspørgsel til Landbrugets Organisationer, synes jeg vanskeligt, man kan gennemføre Forslaget nu uden at rette den samme Henvendelse til dem og høre, om de har skiftet Standpunkt siden da. Jeg ved ikke, om en Ordfører for et Parti har Lov til at have en personlig Mening; hvis jeg imidlertid skulde give en saadan Udtryk, vilde jeg stille mig meget tvivlende overfor en Ophævelse af Farvebestemmelsen for Margarine; men hvis den højtærede Landbrugsminister eller Udvalgets Medlemmer kan overbevise mig om, at der ikke er nogen Fare ved at ophæve denne Bestemmelse, maa jeg naturligvis bøje mig; naar man bliver overbevist, saa tager man jo et andet Standpunkt end det, man hidtil har haft. Men jeg stiller mig som sagt meget tvivlende overfor det. Naar man ser tilbage paa hele Udviklingen af vor Margarinefabrikation og Forbruget af Margarine, er det jo talende Vidnesbyrd om, at dette Produkt i Virkeligheden har vundet almindelig Udbredelse herhjemme, og her vil jeg tilføje, at jeg synes nu, at Margarinens Farve er ganske ideel. Naar dette Krav er fremkommet, skyldes det naturligvis — det fremgaar af de Anmærkninger, som ledsager, ikke det nu foreliggende Lovforslag, men det, der forelaa i 1912—13 — Margarinefabrikanterne og Detailhandlerforeningen; Fabrikanterne vil have Lov til at følge Smørrets Farvenuancer igennem Aarets forskellige Tider. Hvis jeg kan overbevise om, at vi ikke løber nogen Fare derved, maa jeg som sagt bøje mig og tage et andet Standpunkt; men det forekommer mig ikke, at den Farvebestemmelse, som blev indført i Lovforslaget i 1888, har voldt Skade i nogen Henseende.

Ogsaa Spørgsmaalet om Transithandelen var Genstand for Forhandlinger, da vi sidst havde Lovforslaget til Behandling her; men det traadte fuldstændig i Baggrunden for Farvebestemmelsen. Saa vidt man kan se af de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget i 1912—13, har Bestemmelserne voldt Vanskeligheder for Transitering af fremmed Margarine, hvis den ikke opfyldte de i den danske Lovgivning stillede Betingelser med Hensyn til Emballagen og selve Produktets Indhold; hvis den opfylder disse Betingelser, vil der jo ikke være det mindste i Vejen for, at Transitering kan foregaa. Jeg ved for Resten ikke, hvilken økonomisk Betydning Forbudet imod Transitering har; men det kan maaske den højtærede Landbrugsminister oplyse mig om. Dette er ogsaa et Spørgsmaal, som kan

behandles i det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, og der er vel ingen Tvivl om, at der vil blive taget alle de Hensyn til alle Sider, som med Rimelighed kan tages.

Endelig er der i Lovforslaget indkommet en ny Bestemmelse, som angaar Vandindholdet. Det er nemlig bestemt i § 8, at der maa kun være 16 pCt. Vand i Margarinene, medens man tidligere ingen Bestemmelse har haft i saa Henseende. § 8 lyder saaledes: „Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele Margarine, som indeholder mere end 16 pCt. Vand, eller hvis Indhold af Fedtstoffer er mindre end 82 pCt.“ Der bliver altsaa kun et Spillerum af 2 pCt. til de øvrige Stoffer, som Margarinene sandsynligvis skal indeholde, og jeg tør ikke afgøre, om dette Spillerum er tilstrækkeligt; det er det maaske ikke. Ser man efter i de Bemærkninger, som ledsagede det Lovforslag, der blev fremsat her af den tidligere højtærede Landbrugsminister, vil man se, at der kan fabrikeres Margarine, hvis Vandindhold er langt større — hvor stort nævnes ikke. I saa Fald synes jeg, at Lovgivningsmagten bør træffe Foranstaltninger, der sigter til at forebygge Forfalskninger af den Art, sigter til at sikre Forbrugerne, at de virkelig faar Fedtstof og ikke Vand. Det er jo for øvrigt den samme Bestemmelse, vi finder i Loven af 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter. I denne Lovs § 2 bestemmes der noget lignende med Hensyn til Smørret som det, der her foreslaas angaaende Margarinens Vandindhold. Der gives dog et Spillerum for Smørrets Vandindholdsprocent; idet det tillades at fabrikere Smør med et Vandindhold af indtil 20 pCt., men Smør, hvis Vandindhold ligger imellem 16 og 20 pCt., skal forhandles under Navnet „Vandsmør“. Jeg ved ikke, om der er produceret Smør under denne Benævnelse, og om der forhandles Smør under Benævnelsen „Vandsmør“. Jeg tvivler for Resten om det, for jeg synes, at alene dette Navn maa være tilstrækkeligt til at forhindre Fabrikationen eller Forhandlingen af en saadan Vare. Men for øvrigt er Benævnelsen „Vandsmør“ jo rigtig, naar Vandindholdet ligger tæt op til 20 pCt. Ved Loven af 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter rettede vi os jo efter den Bestemmelse, som man har fastsat i den engelske Lovgivning. — Ogsaa dette er et Spørgsmaal, som vi kan drøfte i Udvalget; men det forekommer mig i alt Fald, at det vil være rigtigt af Lovgivningsmagten at træffe Bestemmelser om Margarinens Vandindhold.

Til Slutning skal jeg kun gøre et Par